போட்டி ஒழிக

ராஜாஜி

தமிழ்ப்பண்ணை

தியாகராயநகர் — சென்னை

— முதற பதிப்பு —
1946 பிப்ரவரி
இரணடாம பதிப்பு
1946 அக்டோபர

— விலை —
அணா 12

கபீர அச்சகம, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை
தமிழ்ப்பண்ணை வெளியீடு. P. I. C. No Ms 384

—— போட்டி ஒழிக ——

ஆசிரியர் முன்னுரை

வருஙகாலததில மககள சுகமாக வாழவேண்டு மானல லாபமும போடடியும போய சமுதாயிகத திட்டம ஏறபடவேணடும சமுதாயிகத திடடம சரியாக நிறைவேற வேணடுமானல போடடி முறையில ஏறபடட பணபாடு உதவாது. சமுதாயிக வாழககைககுத தகுநத பணபாடு தோனற வேணடும. ஒரு திடடம சரியாக நிறைவேறுவதற்கு அரசாஙக சாசனததையே நமபிககொணடிருககக கூடாது. மோசமும திருடடும இலலாமல சாசனம திருப்திகரமாக நடைபெற வேணடுமானுல ஜனங களிடையில பரவி நிறகும சமயமும பணபாடும் அநதத திடடததுககுச சகாயமாக இருகக வேணடும.

தனிப்படட மனிதர்களின சுகமும போட்டி யும லாபமும சாதனமாகக கொணட வாழககை-முறை போய, சமுதாய உடைமையும போடடி யறற பொது நிர்வாகமும ஸதாபிதமாகி நிறை வேற வேணடுமானல, மககள உள்ளததில சுயநல உணர்சசி ஒழிநது தரும உணர்சசி வேலை செயய வேணடும. பறறினறி கடமைகளைச செய யும கரும யோகமும் வேதாநதமுமே சமுதாயி கத திடடததுககுத் தகுநத பண்பாடும சமயக கொள்கையும ஆகும.

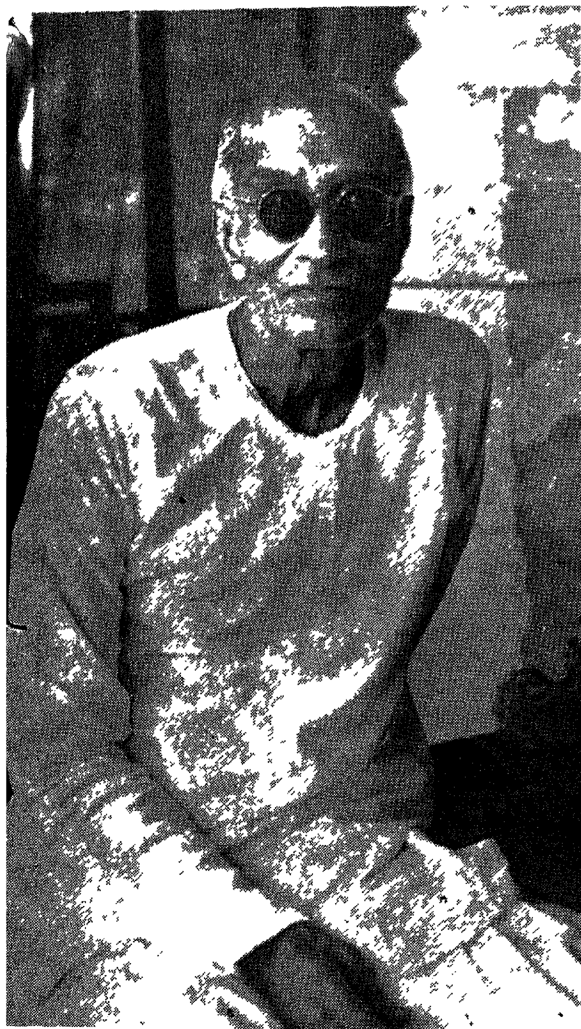
போடடி வாழககை ஒழிநது சமுதாயிகத் திடடம வேணடுவோர் அனைவரும கருமயோகப்

பிரசாரத்தை ஒரு பிரமாணத திடடமாகவே வைததுககொணடு வேதாநததிலும பகவதகீதை யிலும புது ஊககம செலுததவேணடும. இது என் அபிப்பிராயம. இதை விளககும நோககத்துடன் இநதச சிறு நூல் எழுதப்படடது.

சுததமாகத தெரியாமலிருககும விஷயத்தைப பறறியுள்ள அறிவுககுறை ஒருவனை அவவளவு பாதிககாது. ஏதேனும ஒரு சமயததில கேடடுத தெரிநது கொளளமுடியும. அரைகுறையாகத தெரிந தும தெரியாமலும இருககிற விஷயததைப் பறறிய கஷடம அதிகம். சரியாக ஆராயநது தெரிநது கொளளவும மாட்டோம, தெரியவிலலை எனபதை ஒப்புக கொளளவும மாடடோம. வேதாநதம் எனபது இததகைய விஷயம். ஆகையால இநத நூலின நோககததை உததேசிதது வேதாநதததின கருததுககளை சறறு விரிவாகவே எனனால இயனற வரையில விளககியிருககிறேன

சமுதாயிகததைப் பறறியும், வேதாநத தததுவஙகளைப பறறியும், இரணடுககும உள்ள பரஸபர பொருதததததையும விளககி, சொலல வேணடியதை யெலலாம எழுதினால, கூறியது கூறாமலேயே நீணட நூலாக வளரும. சுருககமாகச சொலலி படிப்பவாகளின் சிநதனையைத தூணடிவிட்டு நிறுத திக கொளளலாம என்று எணணி சிறு நூலாகவே

10—2—46 சககரவர்த்தி ராஜகோபாலாசசாரி

போட்டி ஒழிக

ராஜாஜி

1

போட்டித் திட்டஙகளையும சுயநல முறைகளையுமே வைததுககொணடு தறபோது வாழககை நடததி வருகிறேம. சமூகததுககு வேணடிய காரியஙகளை தனி மனிதாகளுடைய லாபததிறகெனறு வியாபாரமாகவும தொழிலகளாகவும வகுககப்படடு மககளுடைய வாழககையானது ஒரு பெரும போட்டிப் பூசலாக நடநது வருகிறது. இவவாறு நாமே செயதுகொணடு, வேதாநதமும தரும சாஸதிரமும உலகத்துககு உதவாது, ஏடடுககுததான சரி எனறு சொலலி வருகிறேம பிழைபடட வாழககை முறையில நமமுடைய அவிவேகததினுல அகபபடடுக கொணடு தருமததையே குறைகூறுகிறேம. போட்டிககும சுயநலததிறகும பதிலாக பொதுப் பொறுப்பும கடமையும வைததுககொணடு வாழககை முறையை மாறறி நிருமாணிததுக கொணடோமானுல வேதாந்தம் உணமையாகும. பிறகு அது உலகத்துககெலலாம உதவும.

பழைய முறையை நீககிப் புதுமுறையை ஸதாபிபபதறகு வேதாநத உணாசசியும தரும வாழ்ககையில பறறும ஜனஙகளிடையே பரவ வேணடும.

ஆனால் போட்டியும் லாபமும் சுயநலமும் அடிப் படையாகக் கொண்ட வாழ்க்கை இருக்கும் வரையில் தரும உணர்ச்சி பரவுவது கடினமா யிருக்கிறது. சமுதாய நன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்ட வாழ்க்கை நிலை பெற்றால்தான் வேதாந்த உணர்ச்சியும் தரும வாழ்க்கையும் தோன்றும்.

இது ஒரு கடினமான சிக்கல். இரண்டு தவறு கள் ஒன்றுக்கொன்று தாக்குக் கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கின்றன. நோய் தீர்ந்தால்தான் மருந்து உடலில் ஓடும், மருந்து ஓடினால்தான் நோய் குறையும். பைத்தியம் தீர்ந்தால்தான் கல்யாணமாகும், கல்யாணமானால்தான் பைத்தியம் போகும் என்று வேடிக்கையாகச் சொல்வதுண்டு. இம்மாதிரியான சிக்கல்கள் பிழைபட்ட உலகத்தில் பல உண்டு. அவற்றைக் கண்டு பயப்படாமல் முயற்சி செய் தால் சிக்கு ஓரளவு இடம் கொடுக்கும். கொஞ்சம் இடங்கொடுத்து நெகிழ்ந்தால் பிறகு வேலை சுலபமாகும்.

2

ஒரு நாட்டின் தொழில்-திறமையே அந்த நாட் டின் செல்வமாகும். மக்களின் தேகபலம், தொழிற் பயிற்சி, திறமை, படிப்பு, எண்ணிக்கை, வசிக்கும் பிரதேசம் இவற்றை யெல்லாம் சோதித்துப் பார்த்து, நாட்டின் ஆள்பலத்தைக் கூடிய அளவு திட்டமாகவும் வகை வாரியாகவும் கணக்கெடுக்க வேண்டும். அதன் பிறகு நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு உணவுப் பொருள்கள் எவ்வளவு வேண்டும், எவ

வளவு துணி வேண்டும, இன்னும் இதைப போன்ற இன்றியமையாத மற்றப் பொருளகளெல்லாம எந்த அளவில உற்பததியாகவேணடும், அந்த உற்பததி-வேலை, எந்த எந்தப் பிரதேசததில, எந்த அளவில அமைந்தால செளகாயம என்கிற விஷயஙகளை நன்ருக வகுத்து, இதை முற்றிலும பொதுப் பொறுப் பாககிவிட வேணடும உணவும துணியும, தனி மனிதர்களுடைய போட்டியிலும சுயநலததி லும அகப்படடு நிறகாமல நாடடுககென்று பொதுத திடடம ஏறபடவேணடும. இது முதலில செய்து தீாககவேணடிய வேலை.

உணவு, துணி முதலிய இன்றியமையாத பொருளகளின் உறபததிககும வினியோகததிறகும வேணடிய ஆளபலம போக, நாட்டில அந்த அநதப் பிரதேசததில எவவளவு ஆளபலம எஞசி நிறகிறது என்பதைப் பாாதது, அதை மககளின நன்மைககாக எவவழிகளில பயன்படுததலா மென்று ஆராய்நது பிரதேசவாரியாகவும பொது வாகவும திடடம வகுககவேணடும இன்றியமையாத பொருளகளின உறபததிககும, வினியோகததிறகும வேணடிய ஆளபலம செலவானதுபோக, மிகுதியை நாடடு மககளின சுகததிறகாகவும, சநதோஷத திற்காகவும பயனபடுதத வேணடும. சிலருடைய அதிகபபடியான சநதோஷததிறகாகப் பலருககு அததியாவசியமானதை குறைககக கூடாது.

வெளிநாடுகளில உறபததியாகும பண்டஙகள நமககு எவவளவு தேவை, அவறறுககுப் பதிலாக

நாம் என்ன உண்டாக்கி அனுப்பமுடியும் என்பன வற்றையெல்லாம் யோசித்து அன்னியநாட்டுப்பண்ட இறக்குமதியைப் பற்றிய திட்டமும் போடவேண்டும்.

இவற்றையெல்லாம் பொதுப் பொறுப்பாகக் நடத்தவேண்டும். அவ்வாறு செய்யாமல் தனி மனிதர்களுடைய உரிமையாகச் செய்து தனி மனிதர்களுடைய சுயநலம், ஆசை, போட்டித்திறமை முதலிய சாதனங்களைக் கொண்டு நடத்திவந்த பழைய முறையானது தவறு, அவற்றில் நஷ்டமும், துக்கமுமே தவிர வேறில்லை என்று இப்போது உலகம் நன்றாகக் கண்டுகொண்டு விட்டது. யுத்த நெருக்கடியில் அனுபவசித்தமாய் விட்டது. இந்தத் தவறான முறையை இனியும் பின்பற்றாமல் பொதுப் பொறுப்பும், போட்டியற்ற திட்டமான தொழில் முறையும் கொண்ட சமுதாய வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும். அனைவரும் தத்தம் சக்திக்குத் தகுந்த வாறு சமுதாய நன்மைக்காகத் தொழில் செய்ய வேண்டும். அனைவரும், தத்தம் அவசியத்திற்குத் தகுந்தபடி சமுதாயப் பொருளினின்று பங்கு பெற வேண்டும். தொழில் செய்யாமல் சும்மாவிருப்பது தேசத் துரோகம். தன் அவசியத்திற்குமேல் பொருள் எடுத்துக்கொள்ளப் பார்ப்பது திருட்டு. இதுவே சமுதாயிகம் அல்லது பொதுவுடைமை. சமுதாயத்தின் நன்மை, சமுதாயத்தின் பொறுப்பு— இது சமுதாயிகம். இதைத்தான் ஆங்கிலத்தில் 'சோஷலிஸம்' என்று சொல்வது. தற்போது வழங்கும் போட்டிப் பூசலுக்கு நேர்மாறானது.

காலததுககும தேசததிறகும தககவாறு சமுதாயிகத திடடம மாறுபடலாம. எததகைய சமுதாயிகத் திடடம பாரதநாட்டில தறபோது அமைககப் படவேண்டும, எநத முறையில அதறகு வேலை செயய வேணடும, இவவிஷயஙகளை இப்போது தீர்ததுவிட முடியாது ஆனால ஒனறுமடடும நிசசயம அரசியல ஆதரவுடனும, சடட மூலமாகவும இலலாமல பணக்காராகளை நமபி சமுதாய சமததுவததை ஏறபடுததலாமெனறு சிலா கருதுவது நிறைவேறாது. அரசியல நிாபபநதம இலலாமல பணககாராகள தஙகளுடைய சொததை தருமபரிபாலனமாகச செயது ஏழைகளைப பாாததுக கொளளுவாாகள எனறு இககாலததில எதிாபார்கக இயலாது.

இப்பொழுது பதவியும அதிகாரமும வகிப்பவர்களைக கீழே இழுததுத தளளிவிடடு, அவறறை ஏழைகளாகிய மறறவர்கள கைப்பறறிவிடுவது பொதுவுடைமை ஆகிவிடாது சமுதாயிகததை உலகம முழுவதிலும ஏககாலததில ஏறபடுததிவிடவும முடியாது ஒரு நாடடில ஸதாபிககபபடடாலும பககதது நாடடில முதலாளி ஆதிககமும போடடி வாழககையும இருநதுவருமானால பொதுவுடைமையும திடடமான வாழககையும ஸதாபிதமான நாட்டிலுஙகூட மககள சமுதாயிக தததுவததின பூரண பலனை அடைநதுவிட முடியாது இதைக கொண்டு சமுதாயிகமே பயனிலலை எனறு அபிபபிராயப் பட்டுவிடுவது அறியாமையாகும். ஒருவன் தன்

வீடடைச சுத்தமாக வைததுக கொணடிருககலாம். ஆனாலும அடுதத வீடடுககாரன தன் வீடடைச சுத்தமாக வைத்துககொளளாமல் இருககும வரையில தெருவும காறறும அசுததபபடடு நோய பரவும. அதைககணடு வீடடைச சுததமாக வைததுககொளவதினால பயனிலலை எனறு நினைப பது தவறாகும. அணடை அயல வீடடுககாரராக ளிடமும அறிவு பரவும வரையில உழைததுக கொணடே இருககவேணடும. திடடமான வாழக கையும தரும உணர்சசியும இவவாறே நாடடிலும உலகததிலும் சரியாகப பரவுமவரையில் பொறுமை யுடன முயறசி செயதுகொணடே இருககவேணடும.

4

சமுதாயிகத திடடததைபபறறிச சொலலும போது ஒரு கேளவி பிறககிறது. 'தனி மனிதருக குச சொததுரிமை இருப்பதால அலலவோ அவர் கள வகிககும தொழிலகளை நனறாக நிரவகிககிறா கள். பொதுப பொறுபபாககிவிட்டால இதே மாதிரி நிரவகிபபார்களா? ஏனோதானோ எனறு இருநது விடுவாரகளலலவா?' இநதச சநதேகம கிளமபு கிறது. பொதுவுடைமை நமககு அனுபவம இலலாதபடியால இநதச சநதேகம தோனறுவது இயறகை. இப்பொழுதும பல நிரவாகஙகள பொதுவில நடககினறன. ஆனால தனிமனிதர்களுக குளள சொததுரிமைககும, போடடி வாழககைககும நடுவே அவை நடககினறன. இதனால அவறறில பல ஊழலகள ஏறபடுகினறன. சூழநது நிறகும

சுயநல வேகம பொது நிர்வாகததையும தாககு கிறது. அதை ஆதாரமாக வைததுககொண்டு பொதுப்பொறுபபுத திடடததில இபபடிததான ஊழலகள இருககும எனறு எணணி விடககூடாது. சமுதாயிகத திடட வாழககையில தனிச சொத துரிமை எனபது மிகக குறுகிபபோகும பாரமபரிய உரிமை எனபதும முறறிலும மறைநதுவிடும. சோததுவைககும சொதது மககளுககுப போகும எனகிற ஆசை அலலவோ மககள வாழககையில தறபோது பிரதானமாக வேலைசெயது வருகிறது சமுதாயிகத திடடததில தகபபன சமபாதிததுச சொதது சோததுவைககாமல போனால குழநதை கள கஷடபபட வேண்டுமெனபது கிடையாது. சமுதாயிக வாழககையில நமது நோககஙகளும மனோபாவஙகளும முறறிலும் மாறுபட்டுவிடும. சொததை ரகசியமாய வைநதுககொணடு அனுப விபபது அசாததியம. பழைய ஞாபகததினால சில இசசைகள ஆரமபததில கொஞசம கொஞசம இருநதுகொணடே வரும. சீாதிருததமடைநத வாழககை முறையின பயனாகக காலககிரமததில அவை தேயநது மறைநதுபோகும. சமுதாயிக வாழககையில பொது நனமையே தொழிலின நோககமாகிவிடும.

5

மனிதனுககு இரணடுவித ஆசை. ஒனறு, பொது ஜனஙகளுககுச சேவை செயயவேணடும, பொது உபயோகததிறகுத தகுநத அழகிய

பொருளகளை உணடாககிப் புகழபெறவேணடும எனனும ஆசை. மற்றொனறு, தன சொநத உபயோகததிறகாகவும சுகததுககாகவும பொருள தேடிச் சேர்ககும ஆசை. இரண்டும இயற்கை வேகஙகள. இரணடாவதாகச சொலலப்பட்ட ஆசையைப்போலவே முதலில சொலலப்பட்டதும வேகஙகொணட ஆசையே. சொநததததுககுக கட்டும வீடு, பொது உபயோகத்துககுக கட்டும தேவாலயம இவை இரணடையும பார்ததால, கட்டுகிற சிறபியும வேலைககாரர்களும ஆலயததைத தான அதிக கவனம செலுததிக கட்டுகிறார களெனபதைக காணபோம. இநத உணமையைப் பல துறைகளிலும பார்ககலாம. பாட்டுப் பாடுவது, நூல எழுதுவது முதலிய கலைததொழிலகள இவறறி லெலலாம மககள சொநதக காரியஙகளிலவிட அதிகச சிரத்தை காட்டுவதைக காணலாம. பொதுப் பொறுப்பாகச செய்துவிட்டு சொநத லாபம இலலாமறபோனால் கவனம குறைநதுவிடும எனறு சொலலமுடியாது. பொருள திரட்டுவதில ஆசை செலுததுவதைப் போலவே கடமையைச செயது புகழ திரட்டுவதிலும மககள ஆசை செலுததுவாரகள.

தபால - போககுவரதது - வேலை மொததமாகச சமூகம பூராவுககும பொதுவாக நடைபெறுகிறது. முன காலததில செய்திகளை அயலூருககு அனுப்ப, தனிததனியாய் ஆளபிடிதது அனுபபுவது முறையாயிருநதது. இபபோது ஜனசமூகம முழுவதின

சாராபாகவும நடைபெறும தபால வேலே நன்ருகவே நடைபெறுகிறது இவவாறே மககளின ஏனேய தேவைகளேயும கூடடுறவு முறையில பூர்தது செய்து கொளள முடியும.

துணி உறபததித தொழிலில பெரிய ஆலே கள அவறறின பங்குதாரகளுடைய சொதது களாக இருககின்றன. உணமையில இநதப் பஙகுதாரகள அவறறை நிாவாகம செய்வதிலலே. அதறகென்று நியமிககப்படட உததியோகஸதாகள சிலரே அவறறை நடததுகிருாகள. பஙகுதாரகள தஙகள பஙகு பாததியஙகளே ஜபதி செய்ய விட்டு விடடு, கோாடடாால நியமிககப்படட ரிஸீவாகள நிர்வகிததாலும துணி உறபததி குறைவினறி நடைபெறுகினறது பஙகு பாததியஙகளே ராஜாங கததினிடம ஒப்படைததாலும மேறபாாவைககாரா களும தொழிலாளிகளும உளபட எலலா ஆலே நிாவாகிகளும தஙகள வேலேயை முனபோலவே செய்துகொண்டு போவாாகள. பஙகுதாாகளின ஊழியாகளாய் இருபபதுபோய ராஜாஙகததுககு ஊழியாகளாகிவிடுவாாகள. அதனுல துணியின உறபததி சேதப்படாது.

இதைப்போலவே ஒரு ஜனசமூகததின வாழக கைககு அவசியமான சகல உறபததியும, சமூகம முழுவதிறகும சேவை செயயும காரியஸதர்களின மூலம நடைபெறலாம. போடடி வியாபாரததிறகுள சிககியிருகக வேணடுமெனபது அவசியமிலலே.

தபால இலாகா, வீதி விளககுகள, நகர சுகா

தாரம், ரயில வண்டி ஓட்டம, குடிதண்ணீா-வினி யோகம, மின்சாரம முதலிய பல நிாவாகஙகள பொதுவுடைமை முறையில தற்போது நடைபெறறு வருவதே சமுதாயிகம சாததியம எனபதறகு அததாடசியாகும.

6

ஒரு ஜனசமூகம சுகமாகவும சுதந்திரமாகவும சநதோஷமாகவும இருபபதறகுச சரியான வாழக கைததிட்டம வேணடும. அநதத திடடம சரிவர நிறைவேறுவதறகாக மககளுககு உணமை அறிவு வேணடும. அவாகளுடைய சமயக கொளகையும பணபாடும அநத வாழககைத திடடததைத தாஙகி உதவவேணடும.

சமயம, பணபாடு, கல்வி, ஆசாரம, பொருள வினியோகம, ஆட்சிமுறை, இவையனைத்தும ஒன றுககொன்று முரண்பாடினறி அமைநதால ஒரு நாடு சுகமபெறும. முரணபடடு நினறால அநத நாடடு மககள நிலைகெடடு அலைவாாகள. உடலில நரமபுகளின் வேகஙகள் ஒனறுககொனறு பொருநதி சமநிலையில நிற்காமறபோனால கெட்ட வியாதிகள தோனறுகினறன. அதைபபோலவே தற்கால உலக வாழககையில காணபபடும குறை களுககுக் காரணம சமய-அரசியல-பௌதிக அறிவு முரண்பாடே எனறு சொலலலாம. சமயம்,பொருள-வினியோக-ஒழுஙகு, பௌதிக ஆராயசசிப் பயன இவை மூனறும முரணபடாமல ஒனறுககொனறு பலமதந்து நிறகவேணடும. அபபோது மககள

இன்புற்றுச சுகவாழவு பெறுவாாகள. முரண பட்டால மககள தீராத துககததில மூழகிக கஷடப் படுவாாகள பெளதிக ஆராயசசியில கணட உணமைகளையொட்டியும அவற்றோடு முரண்படாத வகையிலுமே சமயக கொளகைகள இருகக வேணடும. உணமை எனபது விஷயததுககும் சநதாபபததிறகும தககவாறு மாறுபட இயலாது. கணணுககுக காணபபடும பொருளகளைபபறறி ஆராயநதறிநத உணமைகளைப புறககணிதது காணாத பொருளகளைபபறறிய உணமைகளை ஊகிக்தல பயனதராது. தறபோது பெளதிக ஆராயசசி களின முடிவுகளும, அநேக சமய நூலகளில போதிககப்படும விஷயஙகளும முறறிலும முரண பட்டு நிறகினறன. இநத விஷயததில பெளதிகம வெறறியடைநது நிறகிறது. சமயஙகள படுதோலவி யடைநது நிறகினறன. பெளதிகப் புலவாகளின முடிவே உணமையெனறு வைததுககொணடு எலலா லெளகிக காரியஙகளும நடைபெறுகினறன. ஆதமாாததததுககு ஒரு கொளகையும உலக வியா பாரததுககு வேறு கொளகையுமாக இருவிதமாகப் பிரிநது ஒனறோடு ஒனறு சேராமல தனிததனியாக நிறகினறன.

இதனால ஒரு கஷடமும இலலையே எனறு எணணலாம பழகிபபோனால எநத அசமபா விதமும சரிப்பட்டுப போகிறது ஆனால இவவாறு செய்துகொணடே போனல் முரணபாட்டின பயனை மககள அடைநதே தீருவார்கள. பொயயின பயன

துககம. இதைத தப்பமுடியாது. சமயம எனபது வெளிவேஷததோடு நினறுல உளளததில பொயயும மலமும தேஙகி சமுதாய முனனேறறம தடைப்படு கிறது. தனி மனிதனுடைய சுகவாழவும இததகைய முரணபாடடினுல கெடடுததான போகிறது

முறகாலததில பௌதிக ஆராயசசியானது ஓரளவில நினறது. இப்போதோ, காலபபெருககின பயனுகவும ஆராயசசிச சாதனஙகளின பெரு வளர்சசியினுலும பௌதிகப புலவர்கள கணடு உலகம பயனபடுததிவரும முடிவுகள மகோனனத அளவை அடைநது நிறகினறன. இவறறுககு மாருக சமய தததுவஙகள நினறுல தெய்வ வழிபாடு பொய்யாகிபபோய பரிகாசததுககும தூறறுககும பாததிரமாகிவிடுகிறது.

பௌதிக ஆராயசசி செலலும வழியானது உண்மை என்கிற ராஜமார்ககம. உணமையை விட்டால ஆராய்சசி கிடையாது ஆகையால எநதக காரணத்தைக கொணடும பௌதிக சாஸதிரம உண்மையைவிடடுப பிறழாது. சமயமும உணமைப் பாதையிலேயே செலலவேணடும. தெயவததைப பற்றிய சமயக கொளகைகள பௌதிக உணமை களுககு மாருக இருககககூடாது. தெயவ வழிபாடும உணமையோடு கலநத ஒரு முயறசியாகவே இருகக வேண்டும. நாம நனருக அறிநத உணமைககு மாறுபடட வறறல சடஙகாக ஒதுககி வைககபபடக கூடாது

பௌதிக ஆராயசசி-முடிவுகளோடு முரண

படாத சமயததுககாக நாம வேறெஙகும் தேடிப் போகவேணடியதிலலை. அததகைய மதம நமமுடைய நாடடில தோனறி வெகுநாளாக நிறகிறது அதுவே பாரதநாடடின பெரும புகழுககுக காரணமான வேதாநதம. உலகததில பல மதஙகளும பல ஆசாரஙகளும இருநதாலும, பாரததேசதது முனனோர்கள கணட வேதாநதமும உபதேசிதத வாழககைத திடடமும அவை எலலாவறறிலும சிறநத மதாசாரம எனபது உறுதி உணமை எனகிற உரைகலலில சோதிததாலும சரி, சமுதாயச சுகம எனகிற குறிகளைக கொணடு பாாததாலும சரி, இநத முடிவு ஊர்ஜிதமாகும அநத மதாசாரததை நாம சரியாகப பயன படுததாமல வீணுககக குபபையில கிடகக விடடிருககிறோம.

'உணமையே வெறறி அடையும. உண்மைககு மாறானது ஒரு நாளும வெற்றி அடையாது கடவுளை அடையும பாதை உணமை எனகிற நலல தளவரிசையால பரபபப்படடிருககிற ராஜபாடடை' எனபது உபநிஷதது வாககியம.

நியூடடன, டார்வின, ஐனஸடீன, ஸபெனஸர், ருதாபோர்டு முதலிய பௌதிகப பெருமபுலவாகள் உயிாகளையும, உயிரறற பொருளகளையும, வானில திகழும ஜோதிகளையும, நுணகருவிகளும தொலைககாடடிக கருவிகளும வைததுச சோதிததுத தாம கணட பேருணமைகளை உலகததுககு எடுததுக காடடி விளககியிருககிறார்கள். அநத உணமைகளுககும, பௌதிக சிததாநதஙகளுககும முரண

படாத ஒரு சமயம் உலகததில உண்டு எனறால அது பாரத ரிஷிகள கணட வேதாநதம ஆகும. எங்கும் பரநது, எதனிலும ஊடுருவி பராசகதி நிறகிறது. நியதி எனபதே அதன தனிப்பெரும இலககணம. நுணணிய ஒரு விதையில பெரிய ஆலமரததின முழு வளர்சசியும அடஙகி நிற்பதைபபோல உலகம முழுவதும ஒரு மெயப்பொருளினினறு தோனறிப் பரிணமிததது எனபது வேதாநதம. பௌதிக ஆராய்சசியில ஈடுபட்டுத தவம செயது பேருணமைகளைக கணடு ஆனநதமடையும பெரும புலவாகளுககு உகநத சமயக கொளகை இதுவேயாகும. மேல நாட்டுப புலவர்கள ஆராயசசி செயது ஒப்புக கொண்டிருககும 'எவொலூஷன்' எனகிற வழிமுன்றப பரிணமக கொளகைக்கு முரண்படாத சமயககொளகை வேதாநதம ஒனறே. வேதாநத உபதேசததைச சரியாகத தெரிநது கொளளாமல சிற்றறிவு படைத்தவாகள அதைக குறைகூறுவது தவறு.

7

இநதியப் பண்பாட்டுககு மூலவோ வேதாநதம. முற்காலததிலும இக்காலததிலும, இநநாட்டின சரிததிரததில கணட தைரியம, வீரம, தியாகம, பெருமை எலலாவறறிறகும மூலசகதி வேதாநதம. பாரததேசததில ஒவவொருவன உளளததிலும வேதாநதம இப்போதும ஊனறி நிறகிறது. அதைப் புததுயிரும வேகமும கொண்டு முளைககச செயவது எளிதாகும. புது நாகரிகம, புது

உணர்ச்சிகள், புதுச் சம்பிரதாயங்கள் நம்முடைய வாழ்க்கையில் எவ்வளவு புகுந்து நின்றாலும், வேதாந்த மூலவேர் அழியவில்லை. நகர வாழ்க்கை, கிராம வாழ்க்கை, பணக்காரன் வாழ்க்கை, ஏழைகளின் வாழ்க்கை, படித்தவர்கள், மூடர்கள், யோக்கியர்கள், அயோக்கியர்கள் எல்லோருடைய வாழ்க்கையிலும் வேதாந்தம் ஊடுருவி நிற்கிறது. இந்நாட்டில் புகுந்த புறச் சமயங்களும் வேதாந்தத்தினின்று தப்பவில்லை. வேதாந்தம் என்பது இந்திய மண்ணோடு கலந்து நிற்கிறது. இந்த தேசத்தில் வேர் ஊன்றிய எல்லாப் புற மதங்களுமே வேதாந்த சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டு தன்மயமாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. வேதாந்தமே இந்நாட்டு மக்களின் பொதுப் பண்பாடு என்று சொல்லலாம். எந்த மதத்தினராயினும் சரி, இது உண்மை.

வேதாந்தத்திற்கு முதல் நூல் உபநிஷத்து. பழைய நூல்களை நாம் படிக்கும்போது, நேற்று எழுதின புத்தகங்களைப்போல அவை இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்து ஏமாற்றம் அடையக்கூடாது. அவை தோன்றிய காலத்தில் உலகமும், தேசமும், மக்கள் வாழ்க்கையும், தேசாசாரமும் முற்றிலும் வேறு நிலையிலிருந்தன. தற்காலத்தில் விவாதிக்கப் பட்டுவரும் விஷயங்களை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, மூவாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்பு எழுதப்பட்ட பழைய நூல்களை விமரிசனம் செய்து குழப்படை செய்வதில் பயனில்லை. ஒவ்வொரு நூலும் அது

தோனறிய காலததது வாழககையை ஒடடிததான பேசும. நமமுடைய கறபனு சகதியையும, அறிவையும செலுததி அககால வாழககையை மனதில தருவிதது வைததுககொணடு முனனோா எழுதிய நூலகளைப் படிததுப் பொருளைக காணவேண்டும.

உபநிஷததுககளின முககிய கருதது என்னவெனருல, இவவுலகததில தனககென்று பொருள சமபாதிததுப் பெறககூடிய போககஙகளினுல மனிதன நிலையான சுகம பெறமாடடான எனபதே. வேததகில சொலலிய வேள்விகளைச செய்தால சுவர்ககம அடையலாம என்று அககாலததில எலலாரும உறுதியாக நமபினர்கள. அதை ஒப்புககொணடு அதுவும நிலையான சுகம பெறும வழியலல என்று உபநிஷததுககள போதிததன. உளளததைப் பரம பொருளுடன ஒனறுபடுததி ஆசாபாசததிலிருநது விடுவிததுக கொண்டாலொழிய சுகமிலலை என்று உபநிஷதது ரிஷிகள போதிததார்கள. இநத உணமையைப் படிப்படியாக உபதேசிககும நோககததுடன சொலலபபடட மநதிரஙகள சில இடங்களில ஒனறுககொனறு முரணபடுவதாகத் தோனறும. ஆனுல உபதேச முறை படிபபடியாகச செலகிறது எனபதைக கவனததில வைதது ஆராயநதால், முரணபாடு தீர்நது பொருள விளங்கும. உபநிஷததுககள தோனறிய காலததில ஆசாரியனுடைய கூடடுறவும, நேரில அடைநத வாய்மொழி உபதேசமும இனறி வேறு படிப்புக கிடையாது. வெறும புததகப்படிப்பு அபபோது

இல்லை. அச்சடித்த புத்தகப்பிரதிகள் சங்கதியே அக்காலத்தில் சாத்தியமில்லை.

8

வேதாந்தத்தில் சைவம், வைஷ்ணவம் முதலிய சமயபேதங்கள் இல்லை. பரம்பொருளை எந்தப் பெயர் வைத்துத் தியானிப்பது சிறந்தமுறை என்கிற வாதங்களுக்கு அதில் இடம் இல்லை. சங்கராசாரியர் எழுதிய வேதாந்த நூல்களில் நாராயணன் என்றே ஈசனைக் குறிப்பிடுகிறார். சைவ சித்தாந்த நூல்களில் பரம்பொருளை சிவன் என்றே குறிப்பிடுவார்கள். பெயர்களும், தியானத்திற்காக நாம் மனதில் கற்பித்துக்கொள்ளும் அங்கங்களும் சின்னங்களும், பூஜைசெய்யும் மூர்த்திகளும், ஓங்காரமுங்கூட, நம்முடைய உள்ளத்தைப் பரம்பொருளின் வழிச் செலுத்துவதற்கு உபயோகப்படும் சாதனங்களே யொழிய வேறல்ல.

> "ஏகமூர்த்தி இரு மூர்த்தி
> மூன்று மூர்த்தி பலமூர்த்தி
> யாகி ஐந்து பூதமாய்
> இரண்டு சுடராய அருவாகி
> நாகம் ஏறி நடுக்கடலுள்
> துயின்ற நாராயணனே!"
>
> "முனியே! நான்முகனே!
> முக்கண்ணப்பா! என்பொல்லாக்
> கனிவாயத் தாமரைக்கண்
> கருமாணிக்கமே! என் கள்வா!"

என்று பிரம்மன் சிவன் விஷ்ணு என்கிற வித்தியாசமின்றி வைஷ்ணவப் பிரபந்தமாகிய திருவாய்

மொழியில நமமாழவாா பாடினர். எநதச சமயததில வளர்நத ஹிநதுககளுககும வேதாநதம பொது. சைவ, வைஷ்ணவப் பிரபநதஙகளு எலலாமே வேதாநததலைததான பல வழியில விளககு கினறன.

தேசபகதாகள பாடும 'அசசமிலலே' 'ஜய முணடு' 'சஙகு' 'ஜயபேரிகை' முதலிய விடுதலேப் பாடடுககளும வேதாநதமே. வேதாநத விதையை அனேவருககும தநது நாடடைப் பணபடுததி விலே யுயர்ந்த நலல பயிரை வளாககவே பாரதியாா, பழைய வேதாநததலைதத தேசியப் புதுமணத துடன கலநது அநத அறபுதமான பாடடுககளேப் பாடித தநதாா. உணமை எனபது சமயமும கலேயும பணபாடும தைரியமும ஊககமும தேசியமும அனேத்தும ஒனறோடொனறு பிணேககப்படட ஒரு பொருள. வேதாநதததில உபதேசிககப்படும வாழககைமுறை உலகததை விடடுவிடுவது அலல. சுயநலத்தையும சுகபோகப பறறுககளேயும அபிமா னத்தையும தைரியமாகக களேநதெறிநது, குடுமபத் துககும சமூகததுககும தேசததுககும செயய வேணடிய எலலாக கடமைகளேயும அஞசா நெஞசு டன செயது, வாழககையை நடததுவதறகுச் சாதனமான ஆத்மசகதியை வேதாநதம தரும. வேதாநதம முயறசிககுப பகை எனறு சிலா தவருக எணணுகிருர்கள. சுயநல முயறசிகள வேறு, சமுதாய நலனுககாகசசெயயப்படும முயறசி வேறு. சுயநல முயறசிகளுககு வேதாநதம பகை. சமுதாய

நனமைககாகச செய்யவேணடிய முயற்சிகளுககு வேதாநதம நலல சாதனமாகும பறறறற முயறசியே, சமுதாயததுககுத தொணடு செயய விருமபும மககளுககு வேணடும். ஆசையும பறறும மயககத்தை உணடாககி வேலையைக கெடுககும. போடடி வாழககைககு வேதாநதம பகையாகும. சமுதாயிக வாழககைககு அதுவே நலல சாதனமாகும.

9

ஞானததிற்கு முதறபடி நான வேறு, தேகம வேறு எனகிற உறுதியான உணாசசியைப பெற வேணடும. உடலுககுள உடலைத்தவிர ஆதமா எனற ஒரு பொருள உணடு, அது உடலினினறும வேறுபடட ஒரு பொருள, உடலின லக்ஷணங களையே ஒரு தனிபபொருளாக அமைததுக கொணடு உபசாரமாகப் பேசிவருவதலல. உடல அழிநததும அதனுடன அதன லக்ஷணமான ஆதமாவும அழிநதுபோகுமா, அலலது தனிப் பொருளாகி வேறுபடுகிறதா? தனிப பொருளா யிருபபினும, அது உடலைப்போல அழிநதுபோகும பொருளா? அலலது தெயவீக சாசுவதப பொருளா? இநத விஷயததைப்பறறி மககளுககு உறுதியான நமபிககை இலலாமலிருபபதே அவாகளுடைய வாழககையில காணபபடும எலலாக குறைகளுக கும காரணம.

உடலும புலனகளும அலலாத வேறு ஒரு பொருள தனககுள இருககிறது எனபதை அறி

வுள்ள மனிதன் உறுதியாக உணர்ந்தானானால், ஞான மும் பக்தியும் சக்தியும் பற்றற்ற வாழ்க்கையும் எளிதில் தோன்றும். தோன்றியபின் குறைவுபடா மல் நிற்கும். அதற்காகவே உபநிஷத்துக்களில் பரமாத்மாவைப்பற்றிச் சொல்லுவதோடு, ஜீவாத்மா வைப்பற்றிப் பலவேறு விதமாகத் திரும்பத்திரும்ப விவரிக்கப்படுகிறது. உடலைத் தவிர்த்து வேறு ஏது மில்லை என்னும் வேதாந்தமில்லை. சரீரம் வேறு சரீரி வேறு என்று சந்தேகமற உணர்ந்தால் வேதாந்தத் தில் சொல்லப்படும் பரம்பொருளைப்பற்றிய விஷயங் களும் வேதாந்த வாழ்க்கையின் சிறப்பும் விளங்கும்.

10

வேதாந்த வாழ்க்கைக்கு நம் உள்ளத்தில் மறைந்து நிற்கும் நம் ஆத்மாவை முதலில் 'காண' வேண்டும். 'காண்பது' என்னும் சந்தேகம் முற்றி லும் அழிந்து உண்மையைப் பூரணமாக உணர்வ தாகும். உணர்ச்சியற்ற அறிவும் ஆராய்ச்சியும் 'காண்ப'தாகாது. பூரண உணர்ச்சிக்கு நற்குண மும் சீலமும் வேண்டும்.

இந்த இடத்தில் ஒரு கேள்வி கிளம்பும். நமக்கெதிரில் நிற்கும் சுவரையோ மலையையோ பார்க்கும்போது, யோக்கியன் அயோக்கியன் இரு வருக்கும் அது காணப்படும். ஆனபடியால், ஒரு பொருளைப் பார்க்க வேண்டுமானால் புலனடக்கம், அமைதி இவையெல்லாம் என்னத்திற்கு? ஆத்ம ஞானம் அடைவதற்கு ஆசாரியன் உதவியும் படிப்புமே அல்லவா வேண்டியவை? இவை இருந்

தால வேறு குறறஙகள என்ன செய்யும? இருக்கும ஒரு பொருளைப் பாரப்பதறகுச சிலம என்னத திறகாக? இவவாறு கேட்கலாம. இது சரியலல. மறற பொருளகளைப்பார்தது உணர்வதறகும ஆதமாவைத் தன் உளளததில காணபதறகும பெரிய விததியாசம உணடு.

ஆதமா எனபது உடலில ஓர் அவயவததைப் போனறதலல. அதறகுத தனி இடமிலலை. உடலையும உளளததையும ஊடுருவிக கலநது நிறகிறது. உளளம தெளிவு அடைநதாலொழிய உளளததுள கலநது மறைநதிருககும பொருள உருககொணடு கோசரமாகாது. புறததில நிறகும ஒரு பொருளைப் பார்ககும முறை வேறு, உளளததில ஊடுருவி மறைநது நிற்கும ஒரு பொருளைக காணககூடிய முறை வேறு. மனம தெளிநதாலொழிய உளளத்திறகுள ஊடுருவி நிறகும் ஒரு பொருள வெளிப் படாது மனம தெளிவு படுவதற்குச சீலமும பறறறற நிலையும அமைதியும வேணடும. இந்தக காரணததை நனறாக ஆராயநது உணர்நதால உடலிலுளள ஆதமாவைக காண நலலொழுககமும சுததமான உளளமும ஏன வேணடும எனபது விளஙகும. சில வேதாநதிகள் ஞான மாரககம, பகதி மாரககம, கரும மாரககம எனறு மூனறாகச சொலலும முறைகள எலலாம ஒனறே எனபதும விளககமாகும.

ஆகவே, மனமும இநதிரியஙகளும சரிவர அடஙகப பெறவேண்டும. இதறகு விவேகம

வேணடும. புததி கலககமறறு ஒளிபெற வேணடும. ஒளி பெறற புததியின வேகம தனனைததான அறியும துறையில உளநோககிச செலலவேணடும. ஒரு காலத்தில மன அமைதி உணடானாலும திருமபத திருமபக கலககம ஏறபடும். இடையறாத கவனத துடன் புததி, மனம, இநதிரியஙகள இவைகளை அடககி ஆளவேணடும. இநத முயறசிககுததான யோகம எனறு பெயர். இநத நிலையை அடைந்தால உளளததில மறைநது நிறகிற ஆதமாவைக காணப் பெறலாம. யோகம எனபது ஏதோ மநதிர யுகதி எனறு எண்ணககூடாது. பௌதிக ஆராயசசியில ஈடுபடடிருககும புலவர்களின வாழககை முறை யையும ஆராயசசிச சாலையில அவர்கள வேலை செயயுமபோது அவர்களுடைய கவனமும ஜாககிர தையும எவவாறு இருககிறதெனபதையும பார்த தால, ஆதம ஆராயசசிககு வேணடிய கவனமும அமைதியும எனன என்பது விளஙகும. யோகம எனபது இதுவேயொழிய ஒருவித ஜாலம அலல. ஆசையும கோபமும பறறும கவலையும தீர்நத தெளிவுநிலைககுப பெயர் யோகம.

11

உலகம சாவேசுவரனுடைய மாயை எனறு வேதாநதிகள சொலலக கேடடிருககிறோம. இதன பொருள உலகம பொய எனபதலல. உலகம் சரியான உணமை, பொயயலல. மாயையைப் பறறியும, ஆத்மாவைப பறறியும பரமபொருளைப் பறறியும உபதேசம செயத பெரியோாகள

அனைவரும உலகம உணமை எனறே தஙகள வாழககையை நடததி வநதிருககிருர்கள. உபதேசததிறகு, மாருக நடககும வேஷதாரிகளைப்பறறிச சொலலவிலலை, பூரண மெய் வாழககை நடததிய ஞானிகளின வாழககையை ஆராயநது பாரததாலே, உலகமும உலக வாழககையும வினைப்பயனும உணமை எனறே அவர்கள எணணினுரகள எனபது சநதேகமற உறுதியாகிறது. இபபடியிருநதும, அவர்களுடைய கொளகையானது எலலாம மாயை, எலலாம ஈசுவரனுடைய உருவமே எனருல, இதறகுப் பொருள வேருக இருககவேணடும

ஈசனே சகலமும எனருல அனைததின உயிரும அவனே எனறு பொருள உடலுககு ஆதமா எவவாறே அவவாறு எலலாப பொருளகளுளளும எலலா உயிரகளுளளும ஈசன ஊடுருவி அநதாயாமியாக நிறகிருன நான போனேன, நான வநதேன, நான செயதேன எனருல, அது கேவலம உடலின செயலானபோதிலும, உடலுககுள எலலாவறறையும நடததும ஆதமாவின கருமமேயாகும அதுபோலவே ஆதமாவுககு ஆதமா ஈசன. ஆதமாவின செயல ஈசனுடைய செயல ஆகையால நமமுடைய செயல ஈசன செயல. ஈசனும உணமை,ஈசன ஊடுருவி நிறகும சகல உயிரகளும உணமையே. உயிரே உணமை, ஆயினும உடலும உணமை. அவவாறே உயிரும உணமை, உயிருககு உயிரான ஈசனும சிறப்பான உண்மை.

வெயிலினாலதான நிழல உண்டாகிறது. ஆன போதிலும நிழல பொய்யலல, உண்மையே. உடலை உணமையாகக காணகிறோமாயினும, உடலுககு உயிரும உண்மையும தருவது கண்ணுககுக காணாத உயிரே அலலவா? ஆதமா இன்றி உடல உயிரற்ற சவமாகிவிடும அதைப்போலவே ஈசன எலலா உயிரகளுககும உயிராகி நிற்கிறான. உடலுககுள நிறகும ஆதமாவுககுப் பரமபொருளே இனறியமையாத அநதராதமா. ஆகவே, உயிர்களெலலாம பரமாதமாவுககுத திவவிய சரீரஙகள. சர்வ வியாபகமான பரமபொருளுககு உலகம முழுதும ஒவ்வொரு தனிபபொருளும, சரீரமாகும. அனைத்தும சேர்நது பரமனுககு ஒரு அகணட சரீரமாகும. அவையே அவனுககுத தனிததனியான சரீரஙகளுமாகும. அநதராதமா இனறி எலலா உயிரும வெறும சவம் போலாகும. நீராவி, மின சாரம காநதம அணுசசகதி முதலிய இயறகைச் சகதிகளுககும எலலாப பொருளகளிலும ஊடுருவி நிறகும பரமபொருளே மூலாதாரம.

வேதாநத உபதேசததில மாயை எனறால அனைத்தும பொய, நாம ஏதேனும செய்துகொண்டு போகலாம எனறலல அனைததும உணமை, அனைததும நியதிககுட்பட்டது, அனைததும ஈசன உருவம என்பதே வேதாநதம.

12

உடலுககு உயிர்தரும பொருள் ஆதமாவாகும. ஆத்மாவுககு உயிர்தரும் பரமபொருள

அலலது அநதராதமா ஒனறேயாயினும ஜீவனகள,
தனி ஜீவன்களாக வாழுகினறன. இதைத்தான
வேதாநதிகள் மாயை எனபது. கலவி கறறவன,
பாமரன, வீரன, கோழை, புலவான், நோயாளி,
உயாநதோன, தாழநதோன இனனும எலலா ஜீவ
கோடிகளிலுமே அநதராதமாவாக எலலாவறறையும
நடததிககொணடு நிறபது ஒரே பரமபொருள

நமது ஆசைகள, பாசஙகள, சுகதுககஙகள
இவைகளில ஆதமாவானது மறைநதுபோயக கிடக
கிறது. மறைநதிருககும ஆதமாவினுள, அதன
ஆதமாவாகி நிறகும அநதராதமா இரடடைத
திரைககுப்பின நமமுடைய அறிவுககு எடடாமல
முறறிலும மறைநது நிறகிறது மாசுபடாத
புனிதப் பரமபொருளான அநதராதமா மாசுகளின
மததியில மூடிக கிடககிறது. மனததை ஒருமைப
படுததிப புலனகளை அடககி, புறபபொருளகளி
னினறு உளளம மீணடு நினறால, உளளததில குடி
கொணடுளள ஆதமாவையும, ஆதமாவுககு ஆதமா
வான பரமபொருளையும காணப் பெறலாம.
பரமாதமாவே அனைததிலுளளும நினறு நடதது
வது எனபதை உறுதியாக உணாநதுவிடடால
இனபதுனபஙகள மறைநது போகும. இதுவே
வேதாநதம.

13

பரமபொருளுககும ஜீவனகளுககும உளள
உணமைத் தொடாபு வேறொரு விதமாகவும
உபநிஷததில விளககி உபதேசிககபபடுகிறது.

வெயிலையும நிழலையும பார்ககிறோம வெயிலின வழியில நிறகும பொருளானது நிழலை உணடாககு கிறது. வெயிலுககு ஏறபட்ட தடை அலலது குறையே நிழலின வடிவதனதை உணடாககுகிறது. வெயிலுககு வடிவம இலலை. அது வழிவிடட இடததி லெலலாம பரநது சமபபிரகாசம வீசுகிறது நிழ லுககுக கிலுப்தமான வடிவம உணடு. ஆனால ஒளிப பொருளாகிய வெயிலின குறையைததான நிழலாகக காணகிறோம. வெயிலே நிழல ஆகிறது, குறையும தடையுமினறி நினறால, வெயில சமபபிரகாசமாக வீசும. தடைப்படட இடததில நிழல தோனறு கினறது. ஜீவாதமாககள பரமாதமாவின சமப பிரகாசததினிடையில தோனறுகிற நிழலகளாகும. தடையை நீககியவுடன நிழலும வெயிலும ஒனறுகி விடும. நிழலுககுக காரணமும அதன உணமைப பொருளுமாகஇருபபது வெயிலதான. நிழலைபபோல ஜீவாதமா. வெயிலைப் போனறது பரமபொருள. இரணடும உணமை. இரணடும ஒனறு.

14

மோக்ஷம அடைவது எனறால ஓர் ஊரிலிருநது வண்டி ஏறி அலலது நடநதுபோய் இனனொரு ஊரை அடைவதுபோலலல. அநதராதமாவும தானும ஒனறே எனகிற ஞானம உண்டாகி வெயிலும நிழலும ஒனறுதலபோல உண்மையை அடைதலே மோக்ஷம. வேறறுமை உணாசசி தீாநது அனைத தும ஒரு பரமாதமாவின உடல எனபதை உணர்தல மோக்ஷம். இதனால சில வேதாநதிகள அறிவே

மோக்ஷம எனபாரகள. 'மோக்ஷம' எனருல வட மொழியில 'விடுதலை' எனறே பொருள. 'விடு' எனற தமிழ மொழியினினறு 'விடுதலை' அலலது 'வீடு' எனற மொழி உண்டாவதுபோலவே 'மோக்ஷம' எனகிற சமஸகிருத பதததின தாது 'விடு' எனற பொருள கொணட ஒரு வடமொழி வினைசசொல மோக்ஷம அலலது விடுதலை எனபது ஒரு நிலை ஓா ஊரோ, உலகமோ, கட்டிடமோ, மாளிகையோ, தோடடமோ அலல. ஆகையால நமமாழவாா ,

" நனருய ஞானம கடநதுபோய
நலலிநதிரியம எலலாம ஈரநது
ஒன்ருயக கிடநத அரும பெருமபாழ,
உலபபிலதனை உணாநதுணாநது
சென்று, ஆஙகு இன்ப துன்பஙகள
செறறுக களைநது பசை அறருல,
அனறே அபபோதே வீடு,
அதுவே வீடு, வீடு ஆமே!"
" அதுவே வீடு, வீடு பேறறு
இனபநதானும அது , தேறி
எதுவே தானும பறறினறி
யாது மிலிக ளாகிறகில
அதுவே வீடு, வீடு பேறறு
இனபநதானும அது , தேருது,
எதுவே வீடு? ஏது இனபம? எனறு
எயததாா எயததாா எயததாரே!"

எனகிற பாசுரஙகளை பாடினா

பரமபொருளுககும நமககும உளள உண்மைச் சமபந்தததை உணாநதோமானுல, இவவுலகததில

ஜீவனுககும ஜீவனுககும உளள வேறறுமை
யுணர்சசி அற்றுபபோகும. வேறறுமையுணாசசி
நீஙகுவது தூககததினினறு விழிப்பதுபோல.
இரவில ஒருவன, கனவு காணகிருன. அதில
தோனறும சமபவஙகளினுல கஷ்டபபடுகிருன.
அவனுககு எவவாறு கஷட நிவாரணம உணடா
கும? தூககததிலிருநது விழிததெழுநது கனவைக
கனவெனறு காணபதே நிவாரணம. அதுபோல
ஆதமாவைபபிடிதது நிறகும வேறறுமை உணாசசி
யினினறு விழிததெழுநது பொருமை கோபம
முதலிய கஷடஙகளினினறு விடுவிததுக கொளள
வேணடும ஆகையால "எழு! எழு! விழிததெழு!"
எனறு உபநிஷததுககள முழஙகுகினறன தன
ஆதமாவின உயிராய நிறபது பரமபொருள என்
கிற ஞானம பெறுவது நலல தூககததினினறு
விழிப்பது போனற ஒருவித நிலைமை மாறுபாடு
அடுதத அறையில சுபபன இருககிருன எனறு
சொலலக கேடடு விஷயததைச சுமமா தெரிநது
கொளவதுபோல அலல. மனோபாவமே முறறும
மாறவேணடும

தூககததினினறு விழிப்பது சுலபம, ஆனுல
சமசார மாயை எனகிற பெருநதூககததினினறு
விழிப்பது எளிதனறு. விழிககவேணடும எனகிற
விருப்பம உளளததில முதலில பொஙக வேணடும.
மறுபடி வேறறுமை யுணர்சசியில வீழாமல
காததுககொணடே இருகக வேணடும.

அறியாமையால தூணடப்படடு அநித்திய

சுகஙகளை அடைய விருமபுகிறோம. அதற்காகப் பலகாரியஙகள செயகிறோம. விருமபிய சுகஙகளை அடையாததனுல, அலலது அடைநது விட்டுப் பிறகு இழநததனுல, கோபம துவேஷம துககம இவைகளை உணடாககிக கொளகிறோம. இதனுல முனனைவிட அறியாமை அதிகரிககிறது 'தான' எனகிற அகஙகாரமும 'தனது' 'தனககு' எனற பொருட பறறும ஆசையும முனனைவிட அதிகமாகினறன. இவவாறு உணமையினினறு வரவர வெகுதூரம விலகிப்போய் விடுகிறோம. அபபடிப போகாமல, உணமையை அணுகுவதே விடுதலைககு வழி. இதறகு அடககமும சீலமும அவசியம. உளளததி லும நமமைச சுற்றிலும இருபபது பரமபொருள எனறறிநது அநதப் பரமபொருளைச சிரததையுடன தியானிததல அவசியம.

காக்கை குருவி எஙகள ஜாதி—நீள
கடலும மலையும எங்கள் கூட்டம
நோககும திசையெலலாம நாமனறி வேறிலலை,
நோக்க நோக்கக களியாடடம!

எனறு பாரதியார ஆடிபபாடியது இதைததான.

சமூகச சேவைககு முககியமான தடை சுய நலம. இநதத தடையானது ஞானத்தால ஒழியும. பூரணமான ஞானம அடையாமறபோனுலும முயறசியை விடலாகாது. அரை குறையாக் அடைநத ஞானமும ஓரளவு நனமை தரும. முயறசி யினுலேயே மாசுகள கொஞசம நீஙகப்பெறறு நறகுணஙகளை அடைவோம. வாழககையில நாம செய்யப்பார்ககும பல பாபச செயலகளிலினறும

தப்புவோம். வெற்றியடையா விட்டாலும் முயற்சியே நம்மை மேல் நிலைக்கு உயர்த்தும்.

15

உடல் என்பது உயிர் என்கிற எஜமானனுக்கு ஒரு கருவி, நல்ல அழகிய கருவி கருவியும் எஜமானனும் ஒன்றாக மயங்கி நிற்கும் ஒரு வியப்பான கருவி அவ்வாறே, உடலுக்கு எஜமானனான ஜீவாத்மாவும் வேறொரு எஜமானனுக்கு ஒரு கருவியேயாகும். அந்தக் கருவியை ஆளுவது அதனுள் அந்தர்யாமியாய் நிற்கும் பகவான்.

உளியும் அரமும் தச்சனுக்குப் பயன்பட வேண்டும். அதைப்போலவே உடலும் உடலில் சூக்ஷ்மமாக வேலை செய்யும் புலன்களும் உடலுக்குள் எஜமானனாக நிற்கும் ஆத்மாவுக்குத் துரோகம் செய்யாமல் நற்பணி செய்ய வேண்டும். அந்த ஆத்மாவும் தனக்குள் கோயில் கொண்டிருக்கும் பகவானுக்கு ஒரு நற்கருவியாக அமைந்து ஒழுகவேண்டும்.

உடல், வாக்கு, மனம் இவைகளைக் கொண்டு வினைகள் செய்யப்படுகின்றன. இந்த வினைக்கு இந்தப் பயன் என்பது இயற்கைச் சாசனம். காரண - காரிய சம்பந்தம் என்பது ஒரு மாறாத நியதி பயன் என்பது வினையில் மூடிக்கிடக்கிறது; விதையில் மரம் மூடிக் கிடப்பதுபோல. வெயிலில் நீர் உலர்ந்து ஆவியாகிப் போகும். இதை மாற்ற முடியாது. வெயிலும் நீரும் சேர்ந்தால் பின்னால் நிகழப்போகும் பயன் அந்தச் சேர்க்கையிலேயே

கிடக்கிறது. இதைப்போலவே அனைத்தும். ஆழ்ந்து யோசித்து உணர்ந்தால் உலகமெல்லாம் இப்படியே மாறாத நியதிப்படி வினையும் பயனுமாக நடைபெறு வதைக் காண்போம். இதுவே 'விதி' என்று சொல்லப்படும் வேதாந்த தத்துவம். 'விதி' என்றால் நியதிக்கு அடங்காத ஒரு அநியாய நிகழ்ச்சி என்றாவது தலையில் யாரோ எழுதிய எழுத்து என்றாவது பொருள் கொள்ளுவது தவறு.

விதிவசம் என்பதின் உண்மைப்பொருள் செய்த வினையின் பயனைத்தான் நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டும் என்பது. ஒரு வினையானது ஒருக் காலும் தன் பயனை விளைவிக்காமல் போகாது. செய்த வினையினால் அதன் உண்மைப் பயன்தான் உண்டாகும். வேறொன்று உண்டாகாது. அனைத் திலும் ஈசன் இருக்கிறான். ஆகையினால் ஒவ்வொன் றும் நியதிப்படியே நடக்கும் இதை மாற்றவே முடியாது. ஒரு பயனை வேண்டின் அதைத்தரும் வினையைச் செய்யவேண்டும். ஒன்றைச் செய்து வேறொரு பயனை அடைய முடியாது. செய்யவேண் டிய செயலைச் செய்தால் பயனுண்டு. இல்லாமற் போகாது. இதுவே ஆத்மாவின் சுதந்தரம்.

மனோ வாக்குக் காயம் மூன்றுமே தத்தம் வினை களைச் செய்யும். எண்ணிய எண்ணங்கள், பேசிய பேச்சுக்கள், செய்யும் செய்கைகள் எல்லாம் தத்தம் பயனை விளைவிக்கும். நியதியை ஏமாற்ற முடியாது.

எல்லாம் விதிவசம் என்றால் அறிவும் மனித யத்தனமும் பயன்படாது, சும்மா இருந்தாலே நலம்

என்பதல்ல. "ஆமடா, விதிவசந்தான்! அறிவில்லாதவர்களுக்கு இன்பமில்லை என்பது ஈசனுடைய விதி! ஆரோக்கிய சாத்திரமில்லாத தேசத்திலே நோய்கள் விளைவது விதி!" என்று பாரதியார் நன்றாகக் குத்திச் சொல்லி இதை விளக்குகிறார்.

காரணங்கள் இருக்க அதை நாம் அறியாத போது 'விதி', 'அதிருஷ்டம்', 'விதிவசம்', என்கிறோம். ஆனால் இது அறிவைச் செலுத்தாத குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு பயனைக்கண்டு வருத்தப் படுவதே யொழிய வேறன்று. 'அதிருஷ்டம்' என்றால் காணப்படவில்லை என்று பொருள். அவ்வளவே யொழிய, காரணம் இல்லை அல்லது நியதிக்கு உட் படாதது என்றல்ல.

நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் மூன்று விதமான பயன் உண்டாகும். வெளியுலகத்தில் உண்டாகும் விளைவு ஒன்று. நம்முடைய உடல், புலன், உள்ளம் இவைகளுக்கு அச்செய்கையினால் உண்டாகும் பயிற்சிப் பயன் அல்லது பழக்கம் இரண்டாவது. மூன்றாவதாக உள்ளத்தினுள் இருக்கும் ஆன்மாவுக்கு அதனால் உண்டாகும் முன்னேற்றம் அல்லது பிற்போக்கு. செய்யும் செயலைப்போலவே எண்ணும் எண்ணங்கள், பக்தி, பிரார்த்தனை, பச்சாத்தாபம், இவை யனைத்துக்கும் இயற்கை நியதிப்படி இந்த மூன்று விதமான விளைவுகளும் உண்டாகும். இந்த மூன்று விளைவுகளும் நல்ல விளைவாக இருக்கலாம், அல்லது நஷ்ட விளைவாக இருக்கலாம், அது செயலின் தன்மையைப் பொறுத்தது.

16

முன ஜென்மஙகளில செயத கருமஙகளினாலும பறறின பறறுககளினாலும நாம சில சுபாவ குணங களுடன பிறககிறோம எனபது ஹிநதுமதக கொளகை. எவவாறாயினும இந்தப் பிறவிச சுபாவங களை முழுதும அடககிவிடலாம என்று எண்ணித் துறவியாகப போவதில பயன பெறமாட்டோம். பககுவமடையாமல துறவியாவது வெறும வேஷ மாய் முடியும

ஒருவன தன பிறவிக குணஙகளினின்று விடுதலை அடைவதும அலலது முன்னிருநத பநதத திறகு இன்னுமகூடச சேரதது அதிகமான பநதங களை ஏறபடுததிககொளவதும அவன எப்படி நடநதுகொளளுகிறானோ அதைப பொறுததிருக கிறது. ஆனால சுபாவ குணஙகளை சீரபபடுததிக கொணடு விடுதலை அடைவதறகு வேணடிய முயறசி சுதநதிரம ஜீவனுககு உணடு,

"ஐயமுணடு பயமிலலை, மனமே!
பயனுணடு பகதியினாலே,
புயமுணடு குன்றததைப் போலே,
மதியுணடு செலவஙகள சேர்க்கும
விதியுணடு, தொழிலுக்கு விளைவுணடு,
அலைபடட கடலுககு மேலே-சகதி
அருளென்னும் தோணியினாலே
கரையுற்றுத துயரறறு விடுபடடு
ஐயமுணடு பயமிலலை, மனமே"

என்று பாரதியார், கரும நியதியினால ஏறபடும ஆத்ம சுதநதிரததை எடுதது விளககிப பாடுகிறார்.

17

உடலும, ஆதமாவும, ஆதமாவுககு ஆதமா வான பரமாதமாவும ஆகிய மூனறு பொருளகளின பரஸபர சமபந்தம என்ன எனபதை உபதேசிக குமபோது மூனறும பொருளான பரமாதமாவின இலககணஙகள மாயையில கிடககும நமமுடைய அறிவுககுப்பூரணமாக எடடாதபடியினாலே, வேதாநத ஆசாரியாகள பலவேறு உபதேச முறைகளைக கையாளகிறாகள.

உடலுககு உடல் தனமையைத தருவது ஆத்மா. ஆதமாவுககு ஆதமத தனமையைத தருவது பரமாதமா உடலில அதன உயிரைத தாஙகி நிறபது ஆதமா. ஜீவாதமாவின ஒப்பறற திவவிய சொரூபததைத் தாஙகி நிறபது பரமாதமா. ஜீவ லோகததில உடலும உயிரும சோநது சுகமாக வும ஆனநதமாகவும ஒனறாய இருப்பதுபோல, ஜீவாதமாககள தம உயிராகிய பரமாதமாவுடன யாதொரு குறையும அறியாமையும வேறறுமையு மினறி ஒனறாகிச சுகமாகவும ஆனநதமாகவும இருப்பது மோக்ஷம. இவவாறு பரமாதமாவுடன ஒனறு சேர, சீலமும அடககமும பகதியும வேணடும். இது சில ஆசாரியர்களின விளககம.

பரமாத்மாவின நிழலே ஜீவாத்மா. அறியா மையால நிழல வேறு, பொருள வேறு எனகிற உணர்சசி உண்டாயிருககிறது. ஆசை, பறறு,

கோபம், துவேஷம் இவைகளால இநத வேற்றுமை உணர்ச்சி பெருகிக கொணடே போகிறது. அறிவு உண்டானால், இரணடும ஒன்றாகிவிடும. சூரியனும தணணீரில காணும் சூரிய பிமபஙகளும போல வேறறுமை. தண்ணீரை எடுத்து விட்டால சாயைகள இலலை. பிமபம சூரியனுடன ஒன்று படடுப போகிறது. அவவாறே ஜீவாதமாககளான பிமபஙகள பரமாதமாவுடன ஒனறுபடடுப போகும. இதுவே விடுதலை. இதற்கு வேணடிய பூரண அறிவை அடைய, சீலமும பகதியும அடககமும அமைதியும வேண்டும புலனகள அவவளவும இரவில் தூங்குமபோது எவவாறு உயிரில அடஙகி முற்றிலும மறைநது போகினறனவோ, அவ்வாறு அறிவடைநத ஜீவன்கள பரமபொருளில அடங்கி ஒனறுபடடுப் போய்விடுகினறன. இது சில ஆசாரியர்கள விளககும முறை

இவ்வளவே துவைத விசிஷடாததுவைத சைவ சிததாநத முறைகளிலுள்ள விளகக-வேறுபாடுகள. இநத வேறுபாடுகளினாலை கலவரபபட வேணடிய காரணமிலலை. விளகக முறைகள வேறுபடடாலும விடுதலைககு வழி எனறு சொலலப்படட வேத வாழககை ஒனறே

வேதாநத உணர்வு அடைநதவன, அதாவது 'எபபொருள எததன்மைத்தாயினும அப்பொருள மெயப்பொருள' கணடவனுடைய வாழககை எவ வாறு இருககும் எனறால, தன் உளளததிலும சுறறி

யுள்ள உலகத்திலுமுள்ள ஒவ்வொரு சேதன அசேதனப பொருளிலும பரமபொருள இருப்பதை எப்போதும நினைவில வைப்பான. காமம, குரோதம,ஆசை என்ற வேகங்களுக்கு உள்ளத்தில இடங்கொடுக்கமாட்டான பிறப்பினலோ அல்லது சந்தர்ப்பத்தினலோ, அல்லது தான அடைந்த ஸதானத்தின பயனுகவோ சமுதாயத்தில தனக்கு ஏறபட்ட கடமைகளைச சுயநலப் பற்றின்றிக கண்ணும கருத்துமாகச செயவான. இந்திரியங களைக காத்து வேலை ஆகாரம ஓயவு விளையாட்டு தூக்கம் இவைகளில நியமத்தோடு பரிசுத்த வாழக்கை நடத்துவான. கஷ்டங்களைக கண்டு மனங்கலங்காமல துயரம மகிழச்சி எதுவரினும தைரியமும அமைதியும இழக்காமல இருப்பான.

இந்த அட்டவணை எனக்கு என்ன பயனபடும, ஞானிகளுக்குத்தான சாத்தியம என்று திகைக்க வேண்டியதில்லை. இந்த முறையில எடுத்த சிறு முயற்சியிலும நல்ல பயனுண்டாகும. நஷ்டம கிடையாது. பத்தியம தவறினல மருந்தானது தீமையே விளைவிக்கும என்கிற வைத்திய சாத்திர நியதியைப்போல அல்ல. தரும வாழக்கை முயறசி யில குற்றங்குறைகள ஏறபட்டதனல அபாயம ஏதுமில்லை.

மறுமைக்கு நல்லதாகும என்பதில ஒருவனுக்கு என்ன ஊக்கம பிறக்கும? அடுத்த ஜெனமத்தில பழைய நினைவுகள ஒன்றுமில்லாமல அல்லவோ நாம பிறப்போம? முன ஜெனமத்து விஷயங்கள

இப்போது நினைவில்லை. இந்த ஜென்மத்தின் நிகழ்ச்சிகளின் நினைவு அடுத்த ஜென்மத்தில் இருக்கப் போவதில்லை. ஆகவே நன்மை செய்தால் என்ன, தீமை செய்தால் என்ன? தற்கால இன்பத்தைத் தேடிச் சுகமாக வாழ்வோமே, அடுத்த பிறவியில் நான் பிறந்தால், அப்போது நான் வேறு மனிதன் அவனுக்கும் எனக்கும் என்ன சம்பந்தம்? நினைவு இருந்தாலல்லவோ அவனும் நானும் ஒன்று? அவனுக்காக நான் ஏன் சிரமப்பட வேண்டும்? மரணத்தோடு இந்த வாழ்க்கையின் நினைவுகள் முடிவு அடையுமல்லவா? இவ்வாறெல்லாம் ஆட்சேபிக்கலாம்.

இந்த ஆட்சேபணை சரியல்ல. சுயநலமும் தற்கால இன்பமும் எந்த மனிதனுக்கும் உண்மையில் திருப்தி தருவதேயில்லை. எல்லாரும் தருமத்தை விட்டுவிட்டால் உலகம் வரவரக் கெட்டுப் போய்ப் பாழாக முடியும் இதைப்பற்றிச் சந்தேகமில்லை. இதுவே அல்லாமல், மனிதர்களின் இயற்கைப் போக்கும் அவ்வாறில்லை. ஊரின் நன்மையைக் கருதிப் பாடுபடுகிறோம். ஊரைச் சேர்ந்தவர்களின் நன்மைக்காக மக்கள் தங்கள் சுக போகங்களைக் குறைத்துக் கொள்வதைப் பார்க்கிறோம். ஊர் எக்கேடு கெட்டால் என்ன என்று இருப்பதில்லை. அவ்வாறே நாட்டுக்கும் தேசத்திற்கும் சுகமுண்டாக்கக் கருதி மக்கள் கஷ்டப்படுவதையும் பார்க்கிறோம். சாலையிலுள்ள மரங்களின் நிழலை அனுபவிக்கப் போகும்

ஜனங்கள் யாரோ நாம காணபதிலலே. ஆனாலும வருஙகாலத்து மககளுககு நிழல கொடுகக இப் போது செடிகளை நடடு வளாககிறோம. இநத விசால புததியை இனனும ஒரு படி பெருககி, உலகததின நனமையையும வருஙகால சுகததையும உத்தேசிதது, நமமுடைய முனனோாகள கணட உணமையை உணாநது, பாவஙகள உலகததில வளராதபடி அனைவரும வேத வாழககை நடததித தஙகள ஆதமாககளை இநத ஜெனமததில உயாத திக கொளள வேண்டும. வருஙகால உலகததின சுகம இநத ஜெனமததில நம கையில இருககிறது. இநதப பெரிய பொறுபபை உணர்நது நடப்பதே. ஞானம ஒபபுரவு ஊரைக காககும. அரசும தேச பகதியும நாடடைக காககும. வேதாநதம உலகத தைக காககும.

18

ஒரு சமூகம சுக வாழககை அடைய வேணடு மானால சமூக நனமைககு அனுகூலமான முறையில பொருள-வினியோகத திடடம இருகக வேணடும, அதனபடி மககள சநதோஷமாக வாழககை நடதத ஒப்புககொளள வேணடும. சமயக கொளகைகள அநதத திடடததைத தாஙகியும உதவியும வர வேண்டும. மதமும ஆசாரமும அரசியலும பொரு ளாதாரத திட்டமும பரஸபர விரோதமினறி ஒன்றுககொனறு வலிமை தருவதாக இருகக வேண்டும. இதுவே பொதுநலததுககு நேரான வழியாகும.

வேதாநதக கொளகை மேலே விரிவாகச சொல்லபபடடது. வேதாநதக கொளகையினின்று தோனறிய வாழககைக கிரமம, பகவத கீதையிலும திருககுறளிலும இனனும பல நூல்களிலும சொலலப்படுகிறது. சமுதாயததுககு உதவுமபடியாக எலலா வேலைகளையும செய, சுயநலததைக கருதாமல பொது நலததுககாக எதையும செயது முடிப்பாயாக, எலலாத தொழிலகளும சம மேம பாடு கொண்டவையாகும, ஈனத தொழில எனறும மேலான தொழில எனறும பேதம கிடையாது, சமுதாய நலனுககுச செயயப்படும எலலா வேலை களும ஈசன வழிபாடு எனறு கருதி உனககு ஏறபடட வேலையைச சரியாகச செய்து முடிப்பா யாக, சமூகததில உனககு எனறு ஏறபடட காரி யததை சிரததையோடு செயது தீர்பபதே கடவுள வழிபாடு. தோலவி, தடை, லாபம, நஷடம இவறறைப்பற்றிக கவலைப்பட வேண்டாம; உன கடன சமுதாயப் பணி செய்வதே. இதுவே ஹிநது தரும வாழககை முறை.

யத பருவிருததிா பூதானும யேன ஸர்வமிதம ததம
ஸவகாமணு தமபயாசய ஸிததிம விநததி மானவ'
(பகவத கீதை)

சமுதாயப் பொது உடைமையை வாழககை முறை யாககொண்ட ஒரு அரசாடசிககு சமய பகக பலம ஒன்று வேணடுமானால இதைவிட மேலானது இலலை.

முறகாலததில அரசியல திட்டமின்றி, தனி மககள தமமுடைய வாழககையை மேற் சொன்ன வேதாநத முறையில நடதத முடிநதிருககலாம இககாலததில ஏறபட்டிருககும சூழநிலையில அரசியல திடடம அவசியமாகும அனைவரும தததம சகதியின அளவு உழைதது, அனைவரும தததம அவசியததிற்குத தககபடி சவுகரியஙகள பெறறு சமுதாய வாழககையில சமசுகம் பெறுவதறகுத தகுநத ஒரு பொருள-வினியோகத திட்டமும, தொழிற திட்டமும அரசியற காபபுடன அமைநது நிறைவேறறபபட வேணடும. இதுவே பொதுவுடைமை அலலது சமுதாயிகம எனறும, ஆஙகிலததில ஸோஷலிஸம எனறும சொலலபபடும திடடம. சமுதாயப் பொது வினியோக முறையை ஒபபுககொணடு நிறைவேறறும நாடடுககு வேதாநததில போதிககபபடும உணமையும கீதையில உபதேசிககபபடும வாழககை முறையுமே மிகப பொருததமான சமயக கொளகையும ஆசாரமுமாகும.

அனைவரும தததம திறமைககும சகதிககும தககபடி வஞசனையினறி, பொது நனமைககாக உழைதது அனைவரும தததம அவசியததுககுத தககபடி சமுதாயததினினறு பொருளும சவுகரியஙகளும பெறவேணடும. தனி யொரு மனிதனுககு போதிய உணவு இலலை அலலது உடை இலலையெனபது, பெளதிக ஆராயசசிகளின பயனைப் பெறற மானிட சாதிககு மானககேடு. அனைவரும உணவும உடையும பெறுவதுடன அனைவரும

சமுதாய சநதோஷததில சரியான பங்கும் பெற வேணடும். இதறகு மூலாதாரம அனைவரும நனறாக உழைகக வேணடும. புறககாவலின் நிர்ப்பநத மினறி வஞசனையும மோசமுமிலலாமல சமுதாய வேலைகள நடைபெற வேண்டும. இதறகுத் தகக பண்பாடும சமயமும பொதுமககளுககு வேணடும. பாரதநாட்டில தோனறி நிறகும வேதாநதம இதறகு மிகவும பொருததமான மதமாகும.

எலலாவித உழைப்பும சமுதாயததுககு வேண டும. ஆனபடியால எலலாவித உழைப்பும மதிபபுப் பெறறு நிற்கவேணடும. சிலர் உழைப்பதும சிலர் உழைப்பினறிச சுகமாக இருப்பதும அககிரமம. உழைப்பு என்பது பலவிதமாகும. உடலுழைப்பு, மூளைவேலை, மேலபார்வை, ஆடலபாடல எலலாமே சமுதாயச சேவை. கடினமான வேலைகளுககும் நீண்ட பயிறசி பெற்றுச செய்யககூடிய உழைப்புக கும மதிபபு அதிகமாக இருககவேணடும. தறகாலத தில நடைமுறையிலிருககும மதிப்புக கிரமம முறறிலும தவறு. அருவருப்பானதும சமுதாயத துககு இனறியமையாததுமான வேலையைச செய்து பிழைப்போா இகழப்படுகிறார்கள சுகமும சநதோ ஷமும கலநது நிறகும வேலைகளுககு மதிப்பு அதிகம இநதத தலைகீழ முறை ஒழியவேணடும. போட்டியும வேட்டையும மூலதனமும சுயநலமும ஆதாரமாகக் கொணட தறகால வாழககை-முறையை ஒழிதது திடடமான சமுதாயிகம நாட்டப் படவேணடும. வேதாநதததுககுப பொருநதிய

அரசியல், பொது உடைமை எனறு சொல்லபபட்ட சமுதாயிக திட்டமேயாகும. சமுதாயப்' பொது வுடைமையைக் கோரும அரசியலுக்கு வேதாந்தமே ஏறற சமயமாகும. .

பொருநதிய சமயமும, பண்பாடும் துணையிலலாத பொதுவுடைமைத் திட்டம ஏமாறறததிலும் திருட்டி லும முடியும. அரசியலும சமயக கொளகையும பரஸபரம தாஙகி நினறால சமுதாயிகத் திட்டம மோசமினறி நிறைவேறும. சமயககொளகையானது மககளின இதயத்தை ஊடுருவி நிறகும ஒரு சாசன மாகும். காவறகாரன வேணடாத காவல ஆகும. சமயமும் அதனால உணடாகும பணபாடும இல்லாமல அரசியல ஒனறையே ஆதரவாகப் பெற்ற பொதுவுடைமைத திட்டம் பலாதகாரமும துனபமுமாக முடிந்து அழிநது போகும். போட்டி யற்ற வாழககையும சமுதாயிகப் பொதுவுடைமைத் திட்டமும சரிவர நடைபெறுவதறகு வேதாநதத தில் பணபட்ட மககளின பற்றற்ற முயறசி மிகவும சிறநத சாதனமாக இருககும.

19

ஆகவே வேதாந்தமும, சமுதாயப் பொதுவுடை மையும, பௌதிக ஆராயசசி உண்மையும் தறகால உலக வாழககைககு வேணடிய மூனறு பெரும விஷயங்கள். இநதப் புதுப் பிரஸதானதரயததை பாரதமககள தம வாழககையில ஒப்புககொணடு புதுவலிமை யடைந்தால் ஆசியாவிலே இநதியா

சந்தேகமில்லாமல் முதல் ஸ்தானம் அடையும், உல கத்துக்கும் வழிகாட்டும்

ஸ்துவ தாமத்துக்கும், அந்த மார்க்கத் தைச் சேர்ந்தவர்களாகக் கணக்கிடப்படும் மேல் நாட்டிலுள்ள ஜனசமுதாயங்களின் ராஜநீதிக்கும் ஒன்றுக்கொன்று முற்றிலும் விரோதம் என்பது யாவரும் அறிந்த விஷயம். முற்றிலும் முரண்பாடு என்பதை மறைக்காமல் ஒப்புக்கொண்டு, தருமம், சமயம், மார்க்கம் இவை தனி விஷயம், லௌகிகம் என்பதே வேறு, அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை, கடவுள் வழிபாடு என்பது ஒரு தனிச் சடங்கு, என்றிவ்வாறு பிரித்து வைத்துக்கொண்டு வாழ்க்கையும் ராஜாங்க காரியங்களும் மேல் நாட்டில் நடைபெற்று வருகின்றன இதை நாம் பின்பற்ற லாகாது.

பூரண சுயராஜ்யம் என்பது உலகக் கடமை யைச் செலுத்துவதற்காக நாம் அடைய வேண்டிய ஒரு நிலை. மற்றவர்களைப்போல் நாமும் பொய் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கல்ல. "தோன்றிற் புக ழொடு தோன்றுக, அஃதிலார் தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று" என்பது தனி மனிதனுக்கு மட்டும் சொன்னதல்ல. ஒரு மக்கட் சமூகத்திற்கும் அதுவே உண்மையான அறம். புகழற்ற சுயராஜ் யத்தில் பயனென்றுமில்லை. [illegible]ண்கவலையும் சச்சர வும் விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டபடியாகும். அனைத் தும் ஒரு மெய்ப்பொருளின் பரிணாமம் என்னும் உண்மையை உணர்ந்து மக்கள் அனைவரும்

தேசததில நடைபெறககூடிய ஆககத தொழிலில ஈடுபடடு ஊககததுடன உழைத்துப பொது நலனை வளாதது, ஆககிய பொருளகளையும உணடான சுக சநதோஷஙகளையும அனைவரும சமமாக அனுபவித்துக கொண்டு சுதநதிரமாக நடததும ஆடசியே உலகததில புகழ பெறககூடிய அரசியல. அதுவே பாரத நாடடின கோரிககையும குறிககோளும.